

Autentična drama Ane Marije Veselčić o djetinjstvu s mirisom klora, plastičnih šalica i mlijeka u prahu

SD slobodnadalmacija.hr/kultura/clanak/id/587412/autenticna-drama-ane-marije-veselcic-o-djetinjstvu-s-mirisom-klora-plasticnih-salica-i-mlijeka-u-prahu

Kultura Kultura

'Domaši', premijera u GKL Split

03.02.2019. | 16:19

Piše Jasmina Parić

Darovita glumica stvorila je u ovoj predstavi težak psihološki ambijent, ali je uz to, gotovo bez scenografije, dočarala prostor u kojem nedostaje privatnosti, u kojem banalni, ali osobni predmeti imaju visoku cijenu

Zrelu i potresnu predstavu "Domaši", svoj diplomski rad od prošlog ljeta, premijerno je u Gradskom kazalištu lutaka Split izvela mlada glumica **Ana Marija Veselčić**. Sama potpisuje sve segmente predstave, uz mentorstvo i ruku vodilju profesora **Gorana Golovka**, a u drami, u kojoj daje glas mnogim likovima, oživila je vlastito djetinjstvo provedeno u domu za nezbrinutu djecu. Ponukala ju je na to potreba da ispriča svoju priču, podvuče crtu pod jedno životno razdoblje, a moguće i jednom za svagda odgovori na diskretna pitanja i diskretne šutnje.

Njezin tekst odaje osobu rano sazrelu, inteligentnu i ponešto povučenog, ali budnog promatrača. Vrlo je kvalitetan i u kompoziciji; nenametljivo, ali stalno Ana Marija Veselčić vuče paralele između dva svijeta, domske djece i odraslih zaposlenika.

A oni se u osnovi ne razlikuju previše. Ove umjetno kreirane grupe, u okolnostima visoke emocionalne napetosti i socijalno teškim okolnostima, jasnije nego u drugim sredinama pokazuju odlike drevnih čopora gdje atavizmi izbijaju na svakom koraku i vlada nesmiljena bitka za pomak na hijerarhijskoj ljestvici.

Za odrasle to može biti ravnateljsko mjesto, a za dijete povlaštenije mjesto za stolom, ali motivi i žudnje su slični.

Opisani dom, dakako, nije nikakvo **Dickensovo** sirotište ni ubožnica u kojoj Jane Eyre lomi smrznutu vodu za umivanje.

To je prosječna hrvatska ustanova, možda i neloša, u kojoj ne nedostaje hrane, premda je jelovnik dosadan, ne nedostaje lijekova, kreveta ni programa, ide se na izlete i za Božić stižu humanitarne donacije. Nađe se i ponešto ljubavi, ako dođe sama, jer za ljubav nema programa.

Bujica šestogodišnje Lele

Uz nekoliko jednostavnih scenskih elemenata i pomagala, glumica je prilično jednostavno skicirala svijet odraslih. Transformacije iz dječaka u djevojčicu također su vrlo uspjele, a pogotovo je dojmljiv lik jednog štićenika, već ozbiljno mentalno načetog, koji kupuje malo pažnje svoje majke ovisnice ustupajući joj mizeran džeparac koji dobije u domu.

Međutim, najbolja i najrazrađenija je uloga šestogodišnje djevojčice, kojoj je posvećen i najopsežniji niz monologa. Glumica u potpunoj uživljenosti daje glas tom djetetu koje je milo, prilično pomireno, po prirodi i veselo, ali ipak previše brbljavo i željno slušatelja, da onome koji sluša na momente zastrepi duša.

Stil teksta koji je za svoju šestogodišnju Lelu napisala glumica izdaleka podsjeća na roman **Imre Kertésza** "Čovjek bez sudbine" o konc-logoru viđenom kroz dječje oči. Šestogodišnjakinja prihvaća pravila ustanove, poštuje hijerarhiju svih, prima što joj se daje, štoviše, punim šakama grabi svaku ugodu i zna naći veselje čak i u trijebljenju ušiju. Čini se da je zadovoljna. Ana Marija Veselčić potencira njezino ljupko i naporno brbljanje, čak zalazi i u publiku, pušta tu bujicu da se skuplja dok brana ne pukne, a iza pukotine je, dakako, teška rana i krik koji će se oteti prije ili poslije.

Darovita glumica stvorila je u ovoj predstavi težak psihološki ambijent, ali je uz to, gotovo bez scenografije, dočarala prostor u kojem nedostaje privatnosti, u kojem banalni, ali osobni predmeti imaju visoku cijenu i u kojem se čuti vonj klora, plastičnih šalica i mlijeka u prahu.

Moglo se i očekivati da će biti suza na premijeri, pa je i toga bilo. Ali ovaj komad nije namijenjen samo plakanju. To je ozbiljna, društveno angažirana drama o temi koja je mnogima strana, a olako o njoj stvaraju mišljenja. Uz to i širim potezima raskriva probleme odrastanja i seksualnosti, pa se time njezina potencijalna publika znatno množi.

Glumici pak – čestitke na diplomu, hrabrosti i talentu, i puno sreće u životu i karijeri!

[Naslovnica Kultura](#)

VIŠE IZ RUBRIKE

